

Казка.укр - дитячі книги з малюнками
українською мовою онлайн

Д.Непомнящая

Мама для мамонтеняти

Д.Непомнящая

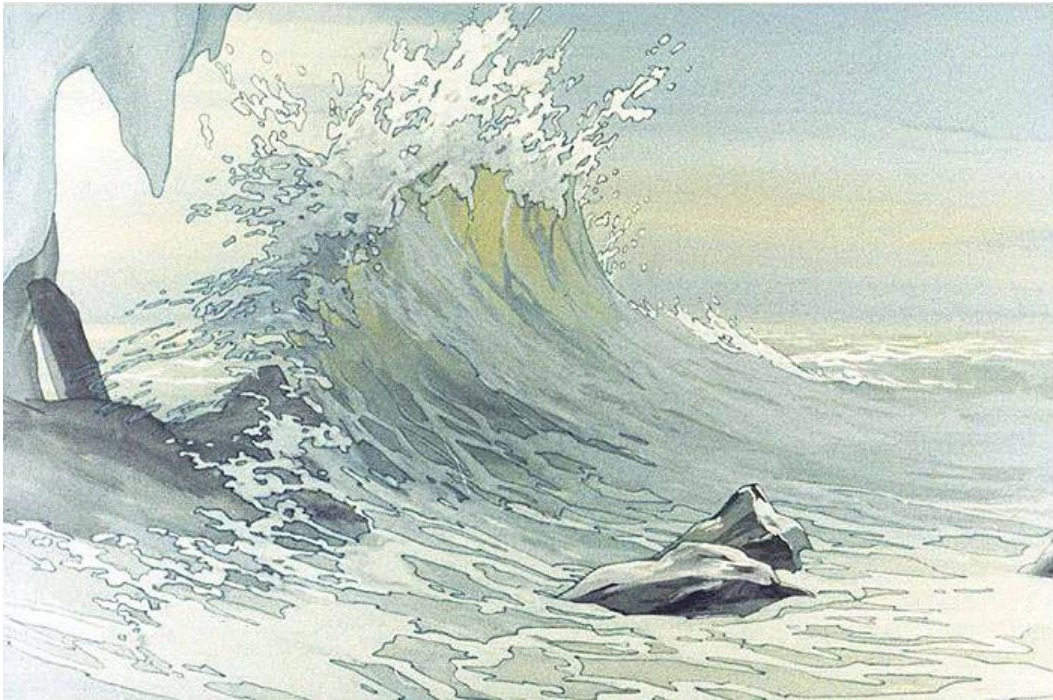

**Мама
для
мамонтеняти**

Казка.укр

Переклад українською – Валерія Воробйова
Сайт: [Казка.укр](http://казка.укр) – Дитячі книги з малюнками українською мовою
Ілюстрації – В.Назарук

Сталося це на березі далекого і холодного Льодовитого океану.

Якось сердиті хвилі розбили велику крижану скелю. Пригріло сонечко, і крига почала повільно-повільно танути. Під кригою було замерзле Мамонтеня. Воно відігрілося на сонечку й ожило.

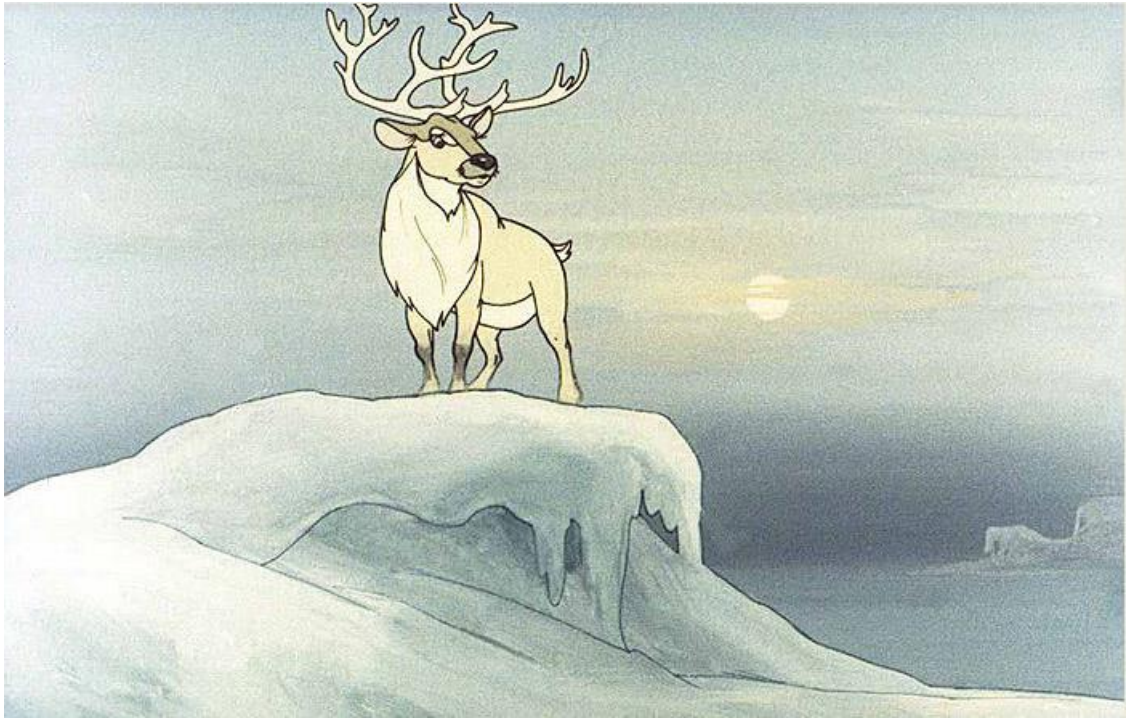
– Мамо! – покликала Мамонтеня, але йому ніхто не відповів. Воно почекало трохи, а потім пішло шукати маму.

Довго йшло Мамонтеня. Іноді воно зупинялося і гукало маму, а мами ніде не було.

Мамонтеня втомилося і зголоділо.

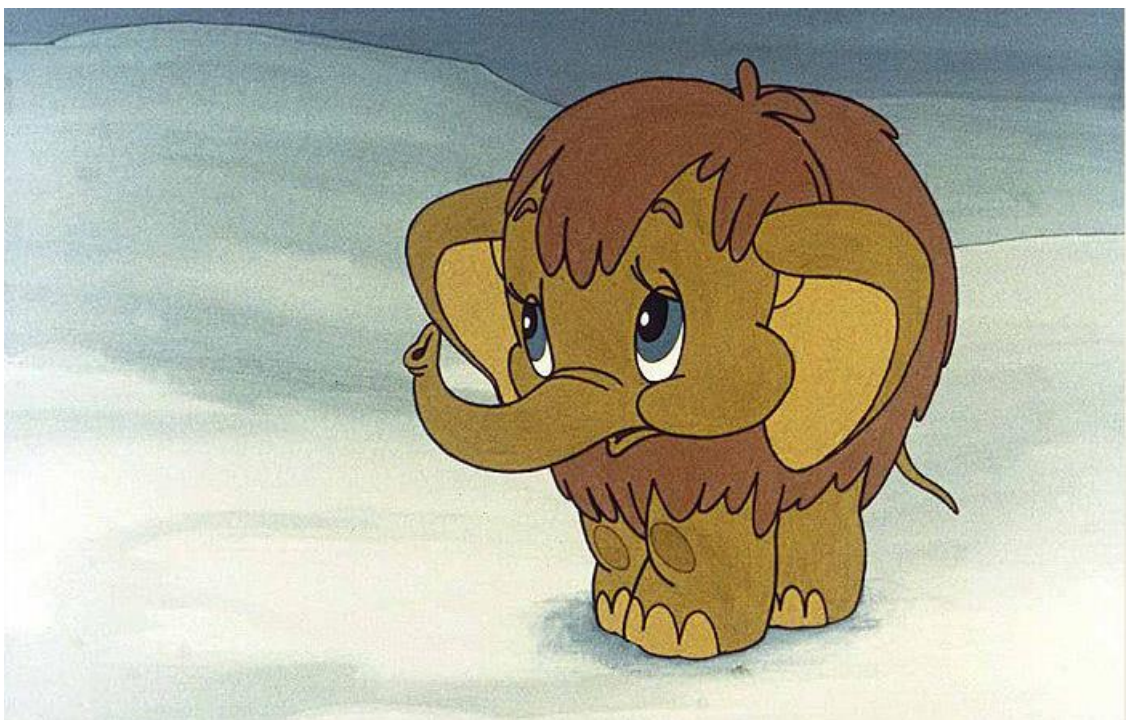
– Хто ти? – почуло воно чийсь голос. Це був Північний олень. Мамонтеня ніколи не бачило його раніше і злякалося.

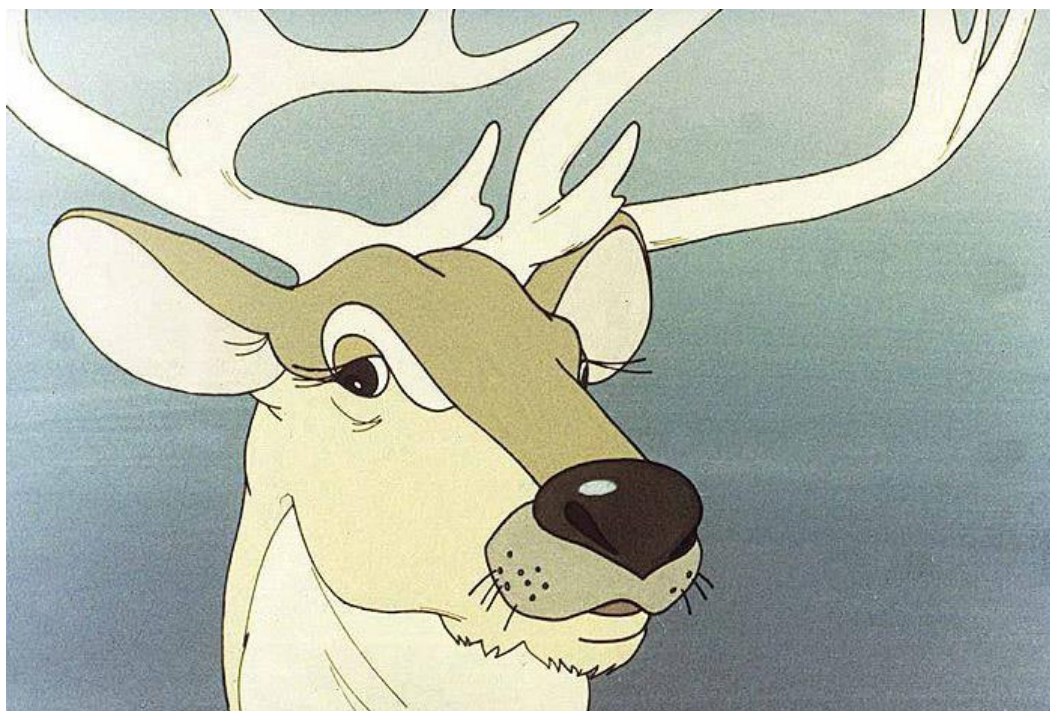
– Я шукаю маму! – сказало воно.

– Так ти ж дитина! – здивувався Північний Олень.

– Дитина, – сказало Мамонтеня. – Я спав, потім прокинувся, а мами немає! – і воно зітхнуло.

– Я ніколи не бачив твоєї мами! – сказав Олень. – Може, її знає дядечко Морж?

Дядечко Морж дуже здивувався, побачивши Мамонтеня.

– Хто ти такий? – запитав він.

– Я дитина! – сказало Мамонтеня. – Я спав, потім прокинувся, а мами немає!

– А як звуть твою маму?

– Мама! – сказало Мамонтеня.

Дядечко Морж згадав, що колись давно, коли на Півночі було тепло, тут жили величезні звірі, схожі на Мамонтеня.

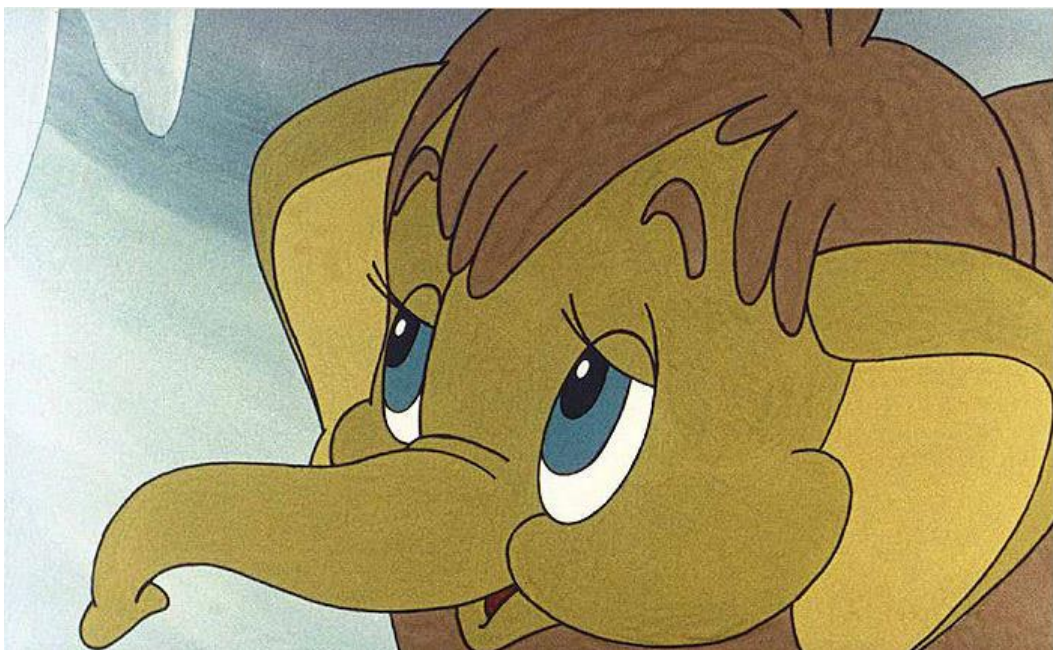
– Але вони пішли до Африки, коли настали Великі Холоди!

– Я теж хочу до Африки! – сказало Мамонтеня. – Я хочу знайти свою маму!

– А ти не побоїшся? – запитали його Морж і Північний Олень.

– Не побоюся! – сказало Мамонтеня.

Тоді Морж підігнав до берега велику крижину, Олень приніс трави на дорогу, і Мамонтеня попливло в Африку до мамі.

По синьому морю у білій імлі
Пливу на маленькому я кораблі.
Мене не лякають ні хвилі, ні вітер!
Пливу до єдиної мами на світі!

Ще трошки, і я до землі допливу,
І маму скоріше свою обійму!

Хай мама почує, хай мама прийде,
Хай мама мене неодмінно знайде!
Хіба ж так буває на світі,
Щоб десь загубилися діти?

Як раптом крижина під Мамонтенятком підтанула і розламалася!

– Мамо! – закричало воно.

І тут з'явилися Дельфіни. Вони підхопили Мамонтеня на спини й помчали до землі.

Дельфіни викинули Мамонтеня на пісок і попливли. Мамонтеня відкрило очі. Це була Африка.

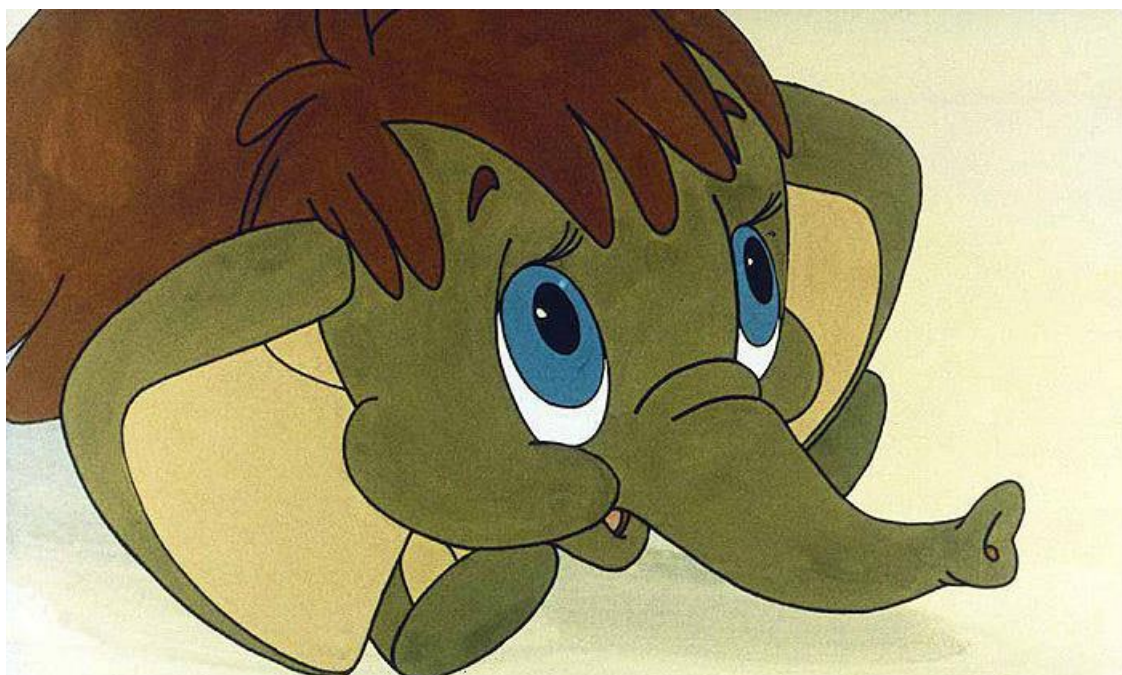
Перед ним був Олень, але зовсім інший.

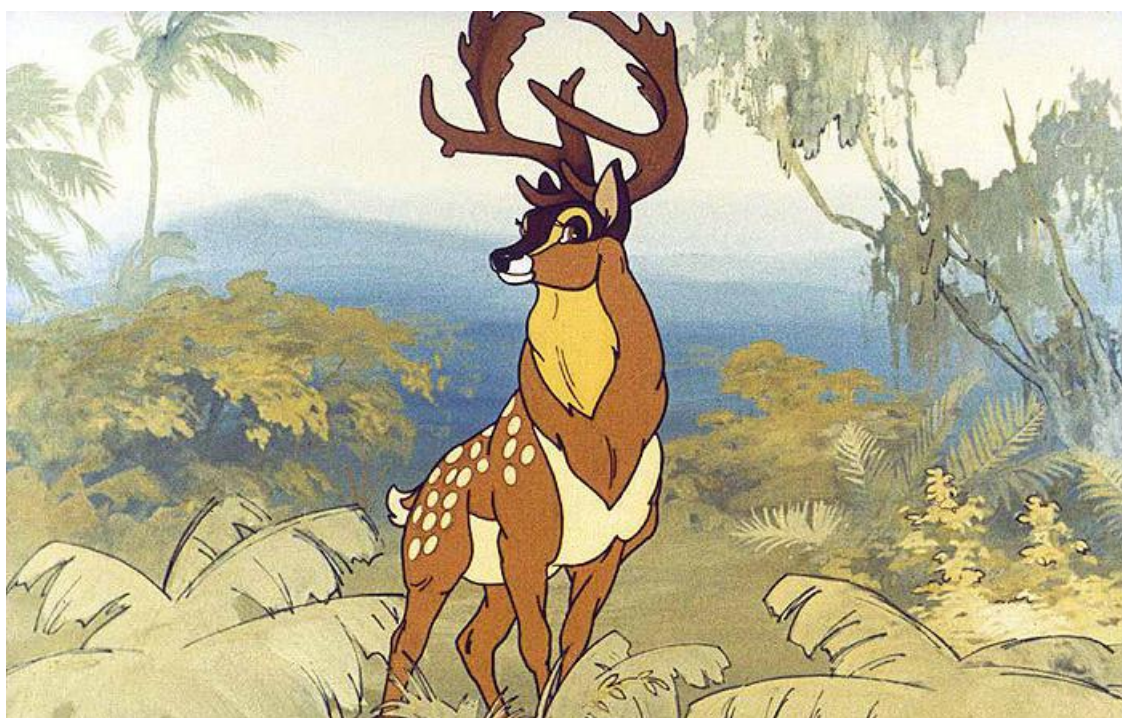
– Ти хто такий? – запитало його Мамонтеня.

– Я – Олень з Африки, – відповів Африканський Олень. – А ти хто?

– Не знаю, – сказало Мамонтеня. – Я шукаю маму. Дядечко Морж сказав, що вона тут.

– Я не бачив тут твоєї мами! – сказав Африканський Олень. – Можливо, Мудрий Какаду її знає? Він живе на світі дуже давно! – І Олень покликав Какаду.

Какаду дуже здивувався, побачивши Мамонтеня, і сказав, що вперше бачить такого звіра. І вони з Оленем стали думати, де шукати маму цього дивного малюка.

– А я знаю, де його мама! – раптом почули вони чийсь голос і побачили Мавпочку. В руці у Мавпочки був банан.

– Лови! – крикнула вона Мамонтеняті.

Мамонтеня зловило банан хоботом. І тут всі закричали:

– Та це ж Слоненя! Тільки волохате!

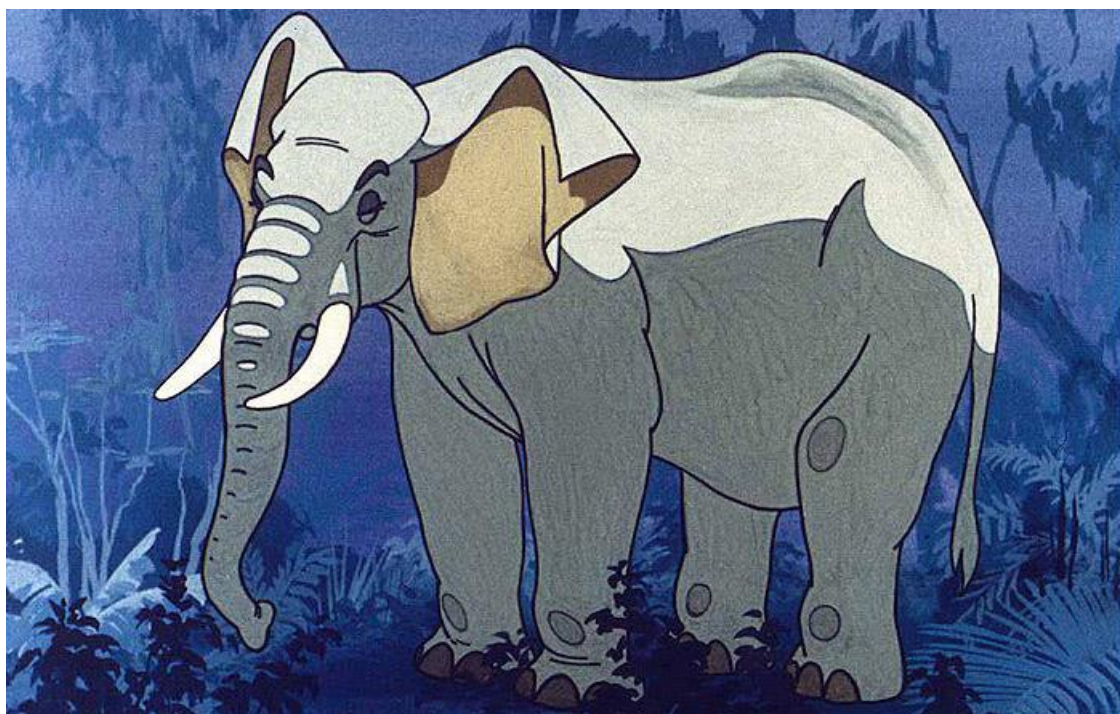
– Тож виходить, я – Слоненя! – зраділо Мамонтеня. – Отже, моя мама тут, і ви її знаєте?

– Звичайно! Її звуть Велика Слониха! – закричали звірі. І вони пішли до Великої Слонихи.

Скоро настала ніч і зійшов місяць. Але вони все йшли та йшли.

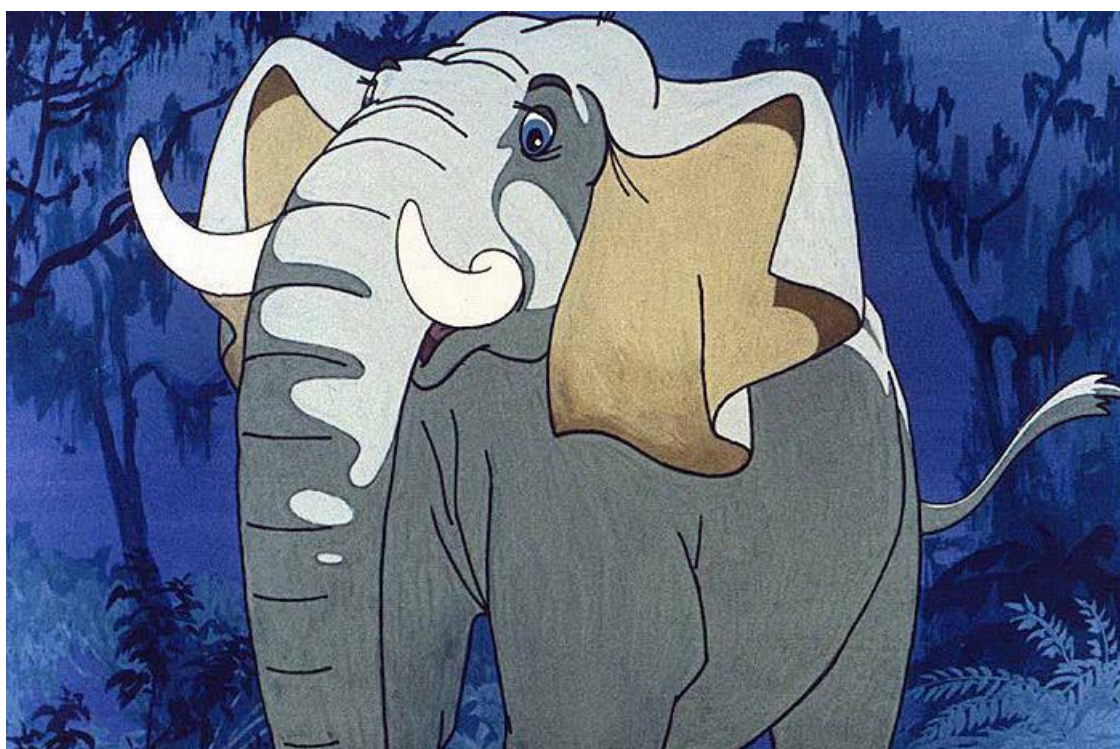

І нарешті прийшли на галявину. Там, уся залита місячним сяйвом, стояла Слониха. Вона спала.

– Мамо! – закричало Мамонтеня. Слониха довго дивилася на малюка, а потім сказала:

– Хто це?

– Це ж я, – сказало Мамонтеня. – Я тебе так довго шукав! А ти мене не впізнала! – І воно заплакало.

– Ти що, Слоненятка не впізнаєш? – закричали Олень, Мавпочка і Какаду. – Подивися, у нього хобот і вуха як у тебе! Тільки він у шубі, тому що з Півночі!

– Тихіше! – сказала Велика Слониха і підійшла до Мамонтеняти. Вона уважно подивилася на нього і сказала:

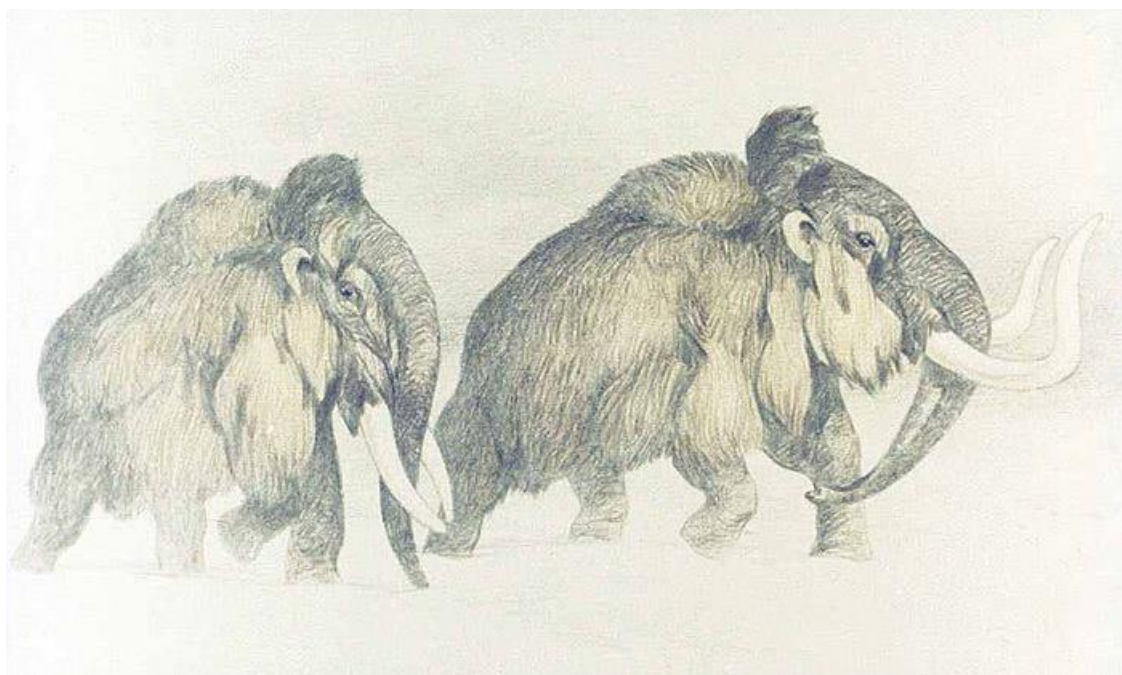
– Не плач! Насправді ти не Слоненя, ти – Мамонтеня! Але все ж таки ти – мій син!

– Я нічого не розумію! – сказало Мамонтеня. – Чому я твій син, якщо я не Слоненя?

– Тому що у далеку давнину, коли настали Великі Холоди, мамонти прийшли з Півночі до Африки і стали слонами.

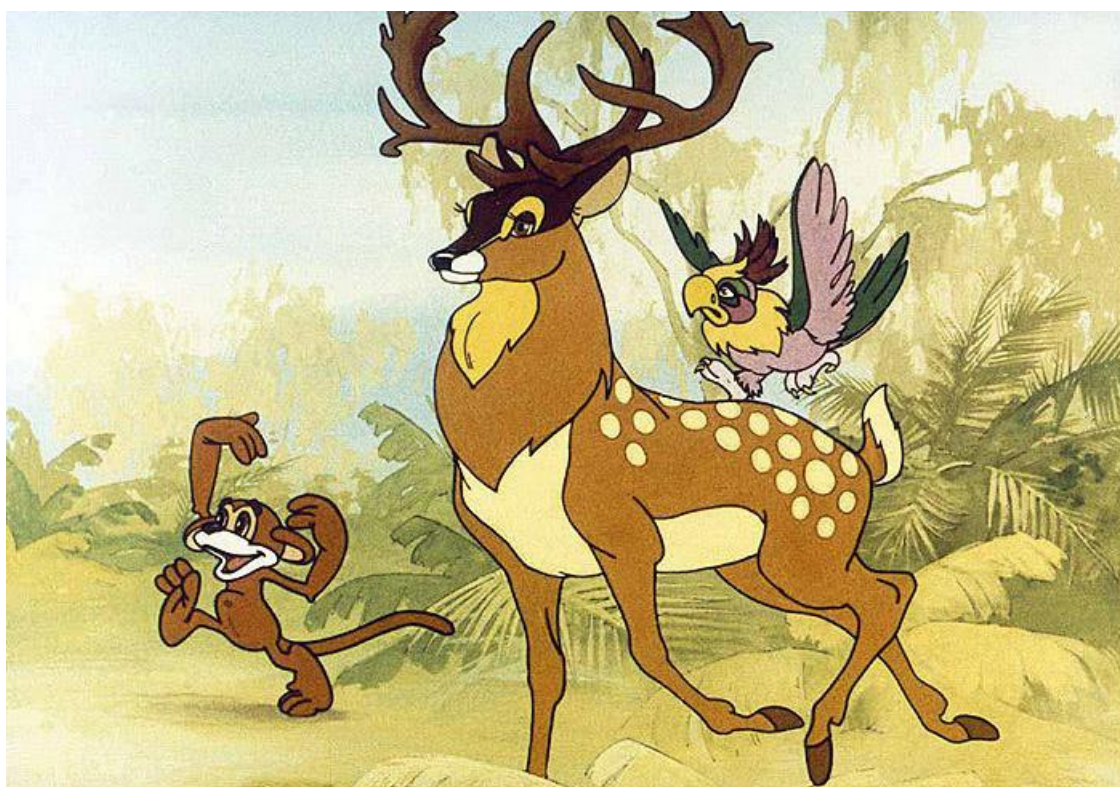
– Отже, я – Слоненя, яке жило у далеку давнину! – зраділо Мамонтеня.

– Ура! Нарешті воно знайшлося! – закричали звірі.

На зміну африканській ночі прийшов ранок.

Коли звірі поверталися назад, Мавпочка запитала:

– Як ви гадаєте, це правда, що мамонти стали слонами?

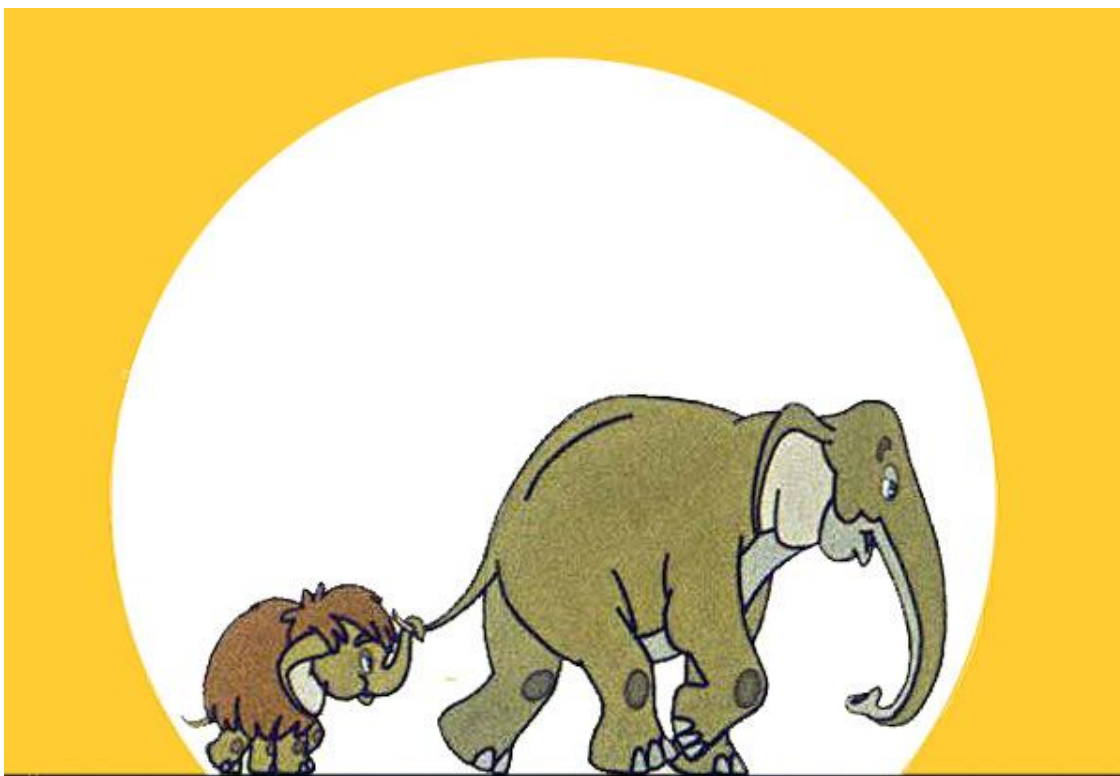

– Не знаю, – сказав Африканський Олень.

А мудрий Какаду сказав:

– Яке це має значення? Воно знайшло МАМУ, і це головне!"

Дякуємо, що скачали книгу на сайті [Казка.укр](http://казка.укр) – дитячі книги з малюнками Українською мовою онлайн.

Бібліотека [Казка.укр](http://казка.укр) регулярно поповнюється. Завітайте та читайте!